

Bài của Alelie Coronel-Camitan
(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Câu chuyện này diễn ra ở Philippines.

Khi Marius đi bộ về nhà, cậu có thể nghe thấy mọi người đang nói chuyện trong nhà. Cậu ngó qua cửa sổ.

Ai đang ở đây thế, cậu nghĩ. Mẹ cậu bé đang làm việc ở một đất nước khác, vì thế thường chỉ có cậu và Bà Lola ở nhà.

Cậu bé mở cửa. Tất cả bạn bè của cậu đều có mặt ở đó!

Họ nói "Bất ngờ chưa!"

"Chúng tớ muốn chúc mừng cậu và chiếc huy chương mà cậu nhận được ở giải đấu Taekwondo," Jose, bạn thân nhất của Marius nói.

"Mình rất tự hào về cậu." Bà Lola ôm chặt lấy Marius. "Mẹ cháu đang gọi điện! Bà chắc chắn là mẹ cháu sẽ muốn nghe mọi điều về việc cháu giành được huy chương."

Sau khi Marius nói chuyện với Mẹ xong, cậu và các bạn tận hưởng buổi tiệc. Họ rất vui khi trò chuyện và thưởng thức món ăn ngon mà Bà Lola nấu.

"Cậu muốn đi chơi bowling với mình ngày mai không?" Jose hỏi trước khi ra về.

"Có chứ!" Marius đáp.

Đêm đó trước khi đi ngủ, Marius dăng lên một lời cầu nguyện. "Thưa Cha Thiên Thượng, con cảm tạ Ngài vì đã ban cho con những người bạn và gia đình thật tuyệt vời. Xin hãy ban phước cho mẹ con trong khi mẹ ở xa. Và xin hãy ban phước cho con có niềm vui khi chơi bowling với Jose ngày mai."

Nhưng ngày hôm sau, Marius không đi chơi bowling được. Một cơn mưa bão lớn ập đến, và mọi người phải ở trong nhà. Marius ngồi ở nhà, lắng nghe tiếng mưa trút xối xả trên mái. Cậu bé ước có thể gặp Jose.

Trời mưa liên tiếp trong ba ngày. Những con đường ngập đầy nước. Một số ngôi nhà trong khu phố của Marius cũng bị ngập.

Sau đó Marius thấy Bà Lola trong nhà bếp. Bà đang nấu món gì đó rất thơm ngon.

Cậu hỏi: "Bà đang nấu món gì đấy ạ?"

Bà nói: "Bà đang nấu thức ăn cho một vài gia đình trong tiểu giáo khu của chúng ta." "Nhà của họ bị ngập, vì vậy giám trợ đã đề nghị bà giúp đỡ."

Marius nghĩ đến Jose. "Chúng ta có thể nấu thức ăn cho gia đình của Jose không ạ? Có thể họ cũng cần được giúp đỡ."

Bà Lola nói: "Đó là một ý kiến hay."

Marius nấu cơm và trứng chiên cho Jose và gia đình cậu ấy. Sau đó, em ấy giúp Bà Lola gói thức ăn.

Cuối cùng mưa cũng đã tạnh. Marius và Bà Lola đi ra ngoài phố để đưa thức ăn cho mọi người. Nước ngập đến đầu gối của Marius!

Họ thấy Jose và gia đình cậu ấy đang đứng bên ngoài ngôi nhà của họ. Jose đang khóc.

Marius ôm lấy bạn của mình. Em ấy nói: "Mình rất tiếc vì căn nhà của cậu bị ngập." "Chúa Giê Su yêu thương cậu! Cả bà và mình cũng yêu thương cậu."

Marius và Jose cùng nhau giúp lau dọn những thứ dính bùn trong ngôi nhà của Jose. Marius hát bài "Tôi Là Con Đức Chúa Cha" trong lúc họ dọn dẹp. Khi nghỉ ngơi, Marius đưa cho Jose thức ăn mà em đã làm cho cậu ấy.

Jose nói: "Cảm ơn cậu đã giúp gia đình mình." "Và cảm ơn cậu đã đem thức ăn! Nó ngon lắm."

"Không có gì," Marius nói.

"Cậu có thể kể cho mình biết nhiều hơn về Chúa Giê Su được không? Và bài hát mà cậu vừa hát?" Jose hỏi.

"Chắc chắn rồi!" Marius đáp. "Cậu có muốn đi nhà thờ với mình vào ngày Chủ Nhật không? Đó là nơi mình học hỏi về Chúa Giê Su. Và chúng ta cũng có thể hát cùng nhau."

"Được", Jose nói.

Marius cảm thấy ấm áp trong lòng. Em thấy vui vì có thể giúp Jose và gia đình cậu ấy. Và em cũng hạnh phúc vì có thể chia sẻ phúc âm. ●

TRÀN NGẬP TÌNH YÊU THƯƠNG

